

I

(Įstatymo galią turintys teisės aktai)

DIREKTYVOS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2013/39/ES

2013 m. rugpjūčio 12 d.

kuria iš dalies keičiamos direktyvų 2000/60/EB ir 2008/105/EB nuostatos dėl prioritetinių medžiagų vandens politikos srityje

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 192 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) paviršinio vandens cheminė tarša kelia grėsmę vandens aplinkai, jos padariniai gali būti ūmus ir ilgalaikis toksinis poveikis vandens organizmuose, teršalų kaupimasis ekosistemoje ir buveinių bei biologinės įvairovės nykimas, taip pat pavojus žmonių sveikatai. Pirmiausia turėtų būti nustatytos taršos priežastys, ir taršos klausimas turėtų būti sprendžiamas teršalų išmetimo vietoje ekonomiškiausiu ir aplinkosaugos požiūriu veiksmingiausiu būdu;
- (2) pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 191 straipsnio 2 dalies antrą sakinį Sąjungos aplinkos apsaugos politika turi būti grindžiama atsargumo principu bei principais, kad reikėtų imtis prevencinių veiksmų, kad žala aplinkai pirmiausia turėtų būti atitaisoma ten, kur yra jos šaltinis, ir kad turėtų atlyginti teršėjas;

(3) nuotekų valymas gali būti labai brangus procesas. Siekiant sudaryti palankesnes sąlygas pigiau ir ekonomiškai efektyviau valyti nuotekas, galėtų būti skatinama kurti novatoriškas nuotekų valymo technologijas;

(4) 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/60/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus ⁽⁴⁾, nustato kovos su vandens tarša strategiją. Pagal tą strategiją nustatomos prioritetinės medžiagos iš tų medžiagų, kurios Sąjungos lygmeniu kelia didelę grėsmę vandens aplinkai arba per ją. 2001 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendime Nr. 2455/2001/EB, nustatančiame prioritetinių medžiagų vandens politikos srityje sąrašą ⁽⁵⁾, pateiktas pirmasis 33 medžiagų arba medžiagų grupių, kurios buvo nustatytos kaip prioritetinės Sąjungos lygmeniu įtraukimui į Direktyvos 2000/60/EB X priedą, sąrašas;

(5) 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/105/EB dėl aplinkos kokybės standartų vandens politikos srityje ⁽⁶⁾, vadovaujantis Direktyva 2000/60/EB, nustatyti aplinkos kokybės standartai (AKS), taikomi 33 prioritetinėms medžiagoms, nustatytoms Sprendime Nr. 2455/2001/EB, ir aštuoniems kitiems teršalams, kurie jau buvo reglamentuojami Sąjungos lygmeniu;

(6) vadovaujantis SESV 191 straipsnio 3 dalimi, formuodama savo aplinkos politiką, Sąjunga turi atsižvelgti į turimus mokslo ir techninius duomenis, aplinkos sąlygas įvairiuose Sąjungos regionuose, galimą veiklos arba neveikimo naudą ir kainą, taip pat visos Sąjungos ekonominę bei socialinę plėtrą ir darnią jos regionų plėtrą. Į mokslo, aplinkos ir socialinius bei ekonominius veiksnius, įskaitant žmonių sveikatos sumetimus, turėtų būti atsižvelgiama plėtojant ekonomiškai efektyvią ir proporcingą

⁽¹⁾ OL C 229, 2012 7 31, p. 116.

⁽²⁾ OL C 17, 2013 1 19, p. 91.

⁽³⁾ 2013 m. liepos 2 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2013 m. liepos 22 d. Tarybos sprendimas.

⁽⁴⁾ OL L 327, 2000 12 22, p. 1.

⁽⁵⁾ OL L 331, 2001 12 15, p. 1.

⁽⁶⁾ OL L 348, 2008 12 24, p. 84.

paviršinių vandenų cheminės taršos prevencijos ir kontrolės politiką, be kita ko, peržiūrint prioritetinių medžiagų sąrašą pagal Direktyvos 2000/60/EB 16 straipsnio 4 dalį. Atsižvelgiant į tą tikslą, turėtų būti nuosekliai taikomas principas „teršėjas moka“, kuriuo grindžiama Direktyva 2000/60/EB;

- (7) Komisija pagal Direktyvos 2000/60/EB 16 straipsnio 4 dalį ir Direktyvos 2008/105/EB 8 straipsnį atliko prioritetinių medžiagų sąrašo peržiūrą ir padarė išvadą, kad prioritetinių medžiagų sąrašą tikslinga iš dalies pakeisti nustatant naujas medžiagas, dėl kurių Sąjungos lygmeniu reikia imtis prioritetinių veiksmų, nustatant toms naujai nustatytiems medžiagoms taikomus AKS, pagal mokslą pažangą peržiūrint kai kurioms esamoms medžiagoms taikomus AKS ir nustatant kai kurioms esamoms ir naujai nustatytioms prioritetinėms medžiagoms taikomus biotos AKS;
- (8) prioritetinių medžiagų sąrašo peržiūra buvo paremta išsamiomis konsultacijomis su Komisijos tarnybų, valstybių narių, suinteresuotųjų šalių ir Pavojų sveikatai ir aplinkai mokslinio komiteto ekspertais;
- (9) į esamoms prioritetinėms medžiagoms taikomus peržiūrėtus AKS turėtų būti pirmą kartą atsižvelgta 2015–2021 m. laikotarpio upių baseinų valdymo planuose. Į naujas nustatytas prioritetines medžiagas ir jų AKS turėtų būti atsižvelgta sudarant papildomas stebėsenos programas ir preliminaras priemonių programas, kurios turi būti pateiktos iki 2018 m. pabaigos. Siekiant pasiekti gerą paviršinio vandens cheminę būklę, peržiūrėti AKS esančioms prioritetinėms medžiagoms turėtų būti neviršijami iki 2021 m. pabaigos, o AKS naujai identifiкуotoms prioritetinėms medžiagoms – iki 2027 m. pabaigos, nedarant poveikio Direktyvos 2000/60/EB 4 straipsnio 4–9 dalims, kur, *inter alia*, išdėstytos nuostatos dėl geros paviršinio vandens cheminės būklės arba ne tokių griežtų aplinkos apsaugos tikslų, susijusių su konkrečiais vandens telkiniais, įvykdymo termino pratęsimo remiantis tuo, kad išlaidos yra neproporcingos, ir (arba) dėl socialinių-ekonominių poreikių, jei paveiktų vandens telkinių būklė toliau neprastėja. Todėl paviršinio vandens cheminės būklės nustatymas iki Direktyvos 2000/60/EB 4 straipsnyje nustatyto 2015 m. termino turėtų būti grindžiamas tik medžiagomis ir AKS, nustatytais Direktyvos 2008/105/EB redakcijoje, galiojančioje 2009 m. sausio 13 d., nebent tie AKS būtų griežtesni nei pagal šią direktyvą peržiūrėti AKS – tuo atveju turėtų būti taikomi pastarieji;
- (10) priėmus Direktyvą 2000/60/EB, vėliau buvo priimta daug Sąjungos aktų, kuriais pagal tos direktyvos 16 straipsnio 6 dalį buvo nustatytos atskiroms prioritetinėms medžiagoms skirtos teršalų išmetimo kontrolės priemonės. Be

to, daug aplinkos apsaugos priemonių priklauso kitos galiojančios Sąjungos teisės taikymo sričiai. Kai Direktyvos 2000/60/EB 16 straipsnio 1 dalyje nustatytus tikslus galima efektyviai pasiekti galiojančiomis priemonėmis, prioritetas turėtų būti teikiamas tų priemonių įgyvendinimui ir peržiūrai, o ne naujų priemonių nustatymui. Medžiagos į Direktyvos 2000/60/EB X priedą įtraukiamos nedarant poveikio 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką ⁽¹⁾, taikymui;

- (11) siekiant pagerinti Direktyvos 2000/60/EB, 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiančio Europos cheminių medžiagų agentūrą ⁽²⁾, ir atitinkamų sektorių teisės aktų koordinavimą, turėtų būti ištirtos galimos sinergijos galimybės, siekiant nustatyti galimas sritis, kuriose įgyvendinant Direktyvą 2000/60/EB surinktais duomenimis būtų galima naudotis atliekant REACH ir kitas atitinkamas medžiagų vertinimo procedūras ir, atvirkščiai, sritis, kuriose siekiant atlikti medžiagų vertinimą pagal REACH ir atitinkamus sektorių teisės aktus surinkti duomenys gali būti naudojami siekiant padėti įgyvendinti Direktyvą 2000/60/EB, be kita ko, laikantis tos direktyvos 16 straipsnio 2 dalyje apibrėžto prioritetiškumo nustatymo;
- (12) laipsniškas taršos prioritetinėmis medžiagomis mažinimas ir prioritetinių pavojingų medžiagų išleidimo, išmetimo ar nuotėkio nutraukimas ar laipsniškas panaikinimas, kaip reikalaujama pagal Direktyvą 2000/60/EB, gali būti dažnai pasiektas ekonomiškai efektyviausiu būdu taikant Sąjungos priemones dėl kiekvienos konkrečios medžiagos taršos šaltinyje, pavyzdžiui, pagal reglamentus (EB) Nr. 1907/2006, (EB) Nr. 1107/2009, (ES) Nr. 528/2012 ⁽³⁾ ar direktyvas 2001/82/EB ⁽⁴⁾, 2001/83/EB ⁽⁵⁾ ar 2010/75/ES ⁽⁶⁾. Todėl reikėtų labiau suderinti tuos teisės aktus, Direktyvą 2000/60/EB ir kitus susijusius teisės aktus siekiant užtikrinti, kad būtų tinkamai taikomi taršos šaltinio kontrolės mechanizmai. Tais atvejais, kai reguliariai atliekama Direktyvos 2000/60/EB X priedo peržiūra ir turimi stebėsenos duomenys rodo, kad Sąjungos ar valstybės narės lygmeniu įdiegtos priemonės

⁽¹⁾ OL L 309, 2009 11 24, p. 1.

⁽²⁾ OL L 396, 2006 12 30, p. 1.

⁽³⁾ 2012 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 528/2012 dėl biocidinių produktų tiekimo rinkai ir jų naudojimo (OL L 167, 2013 6 27, p. 1).

⁽⁴⁾ 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/82/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio veterinarinius vaistus (OL L 311, 2001 11 28, p. 1).

⁽⁵⁾ 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/83/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio žmonėms skirtus vaistus (OL L 311, 2001 11 28, p. 67).

⁽⁶⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/75/ES dėl pramoninių išmetamų teršalų (taršos integruotos prevencijos ir kontrolės) (OL L 334, 2010 12 17, p. 17).

- nėra pakankamos siekiant užtikrinti tam tikroms prioritėtinėms medžiagoms taikomus AKS arba pasiekti tikslą nutraukti ar laipsniškai panaikinti taršą tam tikroms prioritėtinėms pavojingomis medžiagomis, turėtu būti imtasi tinkamų veiksmy Sjungos ar valstybės narės lygmeniu, kad būtų pasiekti Direktyvos 2000/60/EB tikslai, atsižvelgiant į rizikos vertinimus, socialinę–ekonominę ir kaštų naudos analizes, atliktus laikantis atitinkamų teisės aktų, taip pat į esamas alternatyvas;
- (13) po to, kai buvo nustatyti į Direktyvos 2000/60/EB X priedą įtrauktoms 33 prioritėtinėms medžiagoms taikomi AKS, buvo atlikta nemažai rizikos vertinimų pagal 1993 m. kovo 23 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 793/93 dėl esančių medžiagų rizikos įvertinimo ir kontrolės ⁽¹⁾, kuris vėliau buvo pakeistas Reglamentu (EB) Nr. 1907/2006. Siekiant užtikrinti tinkamą apsaugos lygį ir atnaujinti AKS atsižvelgiant į naujausią mokslinę ir techninę informaciją apie grėsmes, kurios kyla vandens aplinkai arba per ją, turėtu būti peržiūrėti kai kurioms esamoms medžiagoms taikomi AKS;
- (14) taikant Direktyvos 2000/60/EB 16 straipsnio 2 dalyje nurodytus metodus buvo nustatytos ir prioritėtinėms medžiagoms priskirtos papildomos medžiagos, kurios kelia didelę grėsmę vandens aplinkai arba per ją ir kurios turėtu būti įtrauktos į prioritėtinių medžiagų sąrašą. Nustatant toms medžiagoms taikomus AKS buvo atsižvelgta į naujausią mokslinę ir techninę informaciją;
- (15) vis aktualesnė aplinkos apsaugos problema – vandens ir dirvožemio tarša farmacijos produktų likučiais. Vertinant ir kontroliuojant vaistų keliamą grėsmę vandens aplinkai arba per ją, turėtu būti skirta pakankamai dėmesio Sjungos aplinkos apsaugos tikslams. Siekiant išspręsti šį susirūpinimą keliantį klausimą, Komisija turėtu iširti vaistų poveikio aplinkai grėsmę ir pateikti esamos teisinės sistemos tinkamumo ir veiksmingumo siekiant apsaugoti vandens aplinką ir žmonių sveikatą per vandens aplinką analizę;
- (16) nustatant prioritėtinėms pavojingoms medžiagoms taikomus AKS paprastai esama didesnio netikrumo nei nustatant prioritėtinėms medžiagoms taikomus AKS, tačiau tokie AKS vis tik yra kriterijus siekiant įvertinti atitiktį geros paviršinio vandens cheminės būklės tikslui, apibrėžtam Direktyvos 2000/60/EB 2 straipsnio 24 dalyje ir 4 straipsnio 1 dalies a punkto ii ir iii papunkčiuose. Tačiau siekiant užtikrinti tinkamą aplinkos ir žmonių sveikatos apsaugos lygį, turėtu taip pat būti siekiama prioritėtinių pavojingų medžiagų išleidimo, išmetimo ir nuotėkio nutraukimo arba laipsniško panaikinimo pagal Direktyvos 2000/60/EB 4 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktį;
- (17) mokslo žinios apie teršalų likimą ir poveikį vandenyje pastaraisiais metais buvo gerokai išplėtos. Daugiau žinoma apie tai, kuriame vandens aplinkos komponente (vandenyje, nuosėdose ar biotoje, toliau – terpė) labiausiai tikėtina aptikti medžiagą ir, atitinkamai, kur geriausiai išmatuoti jos koncentraciją. Kai kurios labai hidrofobinės medžiagos kaupiasi biotoje ir vandenyje jų beveik neaptinkama, net ir naudojant pažangiausias analizės metodus. Tokioms medžiagoms turėtu būti nustatyti biotos AKS. Tačiau kad valstybės narės galėtu pasinaudoti savo stebėsenos strategijomis ir pritaikyti jas pagal vietos aplinkybes, joms turėtu būti suteikta lankstumo taikyti AKS alternatyviai terpei arba atitinkamais atvejais alternatyviam biotos taksonui, pavyzdžiui, vėžiagyvių potipiui, parafiletinei grupei „žuvys“, galvakojų klasei arba dvigeldžių klasei (midijoms ir moliuskams), su sąlyga, kad apsaugos lygis, užtikrinamas AKS ir valstybių narių taikoma stebėsenos sistema būtų tokie pat geri kaip lygis, užtikrinamas šioje direktyvoje nustatytais AKS ir terpe;
- (18) naujoviški stebėsenos metodai, pavyzdžiui, pasyvus mėginių ėmimas ir kitos priemonės, atrodo perspektyvūs, todėl turėtu būti toliau plėtojami;
- (19) 2009 m. liepos 31 d. Komisijos direktyva 2009/90/EB, kuria pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/60/EB nustatomos vandens cheminės analizės ir vandens būklės stebėsenos techninės specifikacijos ⁽²⁾, nustatomi būtinausi analizės metodų, taikomų vykdant vandens būklės stebėseną, veiksmingumo kriterijai. Tais kriterijais užtikrinama naudinga ir svarbi stebėsenos informacija, nes nustatytas reikalavimas naudoti tokius analizės metodus, kurie yra pakankamai tikslūs siekiant užtikrinti, kad bet koks AKS viršijimas būtų patikimai aptiktas ir įvertintas. Valstybės narėms turėtu būti leidžiama stebėti kituose nei nurodyti šioje direktyvoje terpėse ar biotos taksonuose tik tuo atveju, jei naudojamas analizės metodas atitinka Direktyvos 2009/90/EB 4 straipsnyje atitinkamam AKS ir terpei ar biotos taksonui nustatytus būtinausius veiksmingumo kriterijus arba yra bent tiek pat veiksmingas kaip turimas tam AKS ir terpei ar biotos taksonui taikomas geriausias metodas, nurodytas šioje direktyvoje;
- (20) šios direktyvos įgyvendinimas susijęs su iššūkiais, kurie apima galimų mokslo, techninių ir praktinių klausimų sprendimų įvairovę, neužbaigtą stebėsenos metodų plėtojimą bei ribotus žmogiškuosius ir finansinius išteklius. Siekiant padėti išspręsti su kai kuriais iš tų iššūkių susijusias problemas, stebėsenos strategijų ir analizės metodų plėtojimas turėtu būti remiamas ekspertų grupių techniniu darbu pagal Direktyvos 2000/60/EB bendrą įgyvendinimo strategiją;

⁽¹⁾ OL L 84, 1993 4 5, p. 1.

⁽²⁾ OL L 201, 2009 8 1, p. 36.

- (21) patvarios, bioakumuliacinės ir toksiškos medžiagos ir kitos medžiagos, kurioms būdingos tokios pat savybės, vandens aplinkoje ištikus dešimtmečius gali būti aptinkamos kiekiais, kurie kelia didelę grėsmę, net ir tais atvejais, kai jau taikomos tokių medžiagų išmetimo mažinimo arba panaikinimo plataus masto priemonės. Kai kurios medžiagos gali pasklisti dideliu spinduliu ir yra aptinkamos beveik visur aplinkoje. Keletas tokių medžiagų priklauso esamoms ir naujai nustatytoms prioritetinėms pavojingoms medžiagoms. Yra įrodymų, kad kai kurių iš tų medžiagų ilgą laiką esama visur vandens aplinkoje Sąjungos lygmeniu, todėl toms atitinkamoms medžiagoms būtinas ypatingas dėmesys, kiek tai susiję su jų poveikiu cheminės būklės stebėsenos rezultatų pateikimui pagal Direktyvą 2000/60/EB ir su stebėsenos reikalavimais;
- (22) kalbant apie cheminės būklės stebėsenos rezultatų pateikimą pagal Direktyvos 2000/60/EB V priedo 1.4.3 skirsnį, valstybėms narėms turėtų būti leidžiama medžiagų, kurioms būdingos visur esančių patvarių, bioakumuliacinių ir toksiškų medžiagų savybės, poveikį cheminei būklei pateikti atskirai, kad nebūtų nustelbtas vandens kokybės pagerėjimas, susijęs su kitomis medžiagomis. Be privalomo visoms medžiagoms skirto žemėlapių, galėtų būti pateikta papildomų žemėlapių, skirtų medžiagoms, kurioms būdingos visur esančių patvarių, bioakumuliacinių ir toksiškų medžiagų savybės, ir atskirai pateikta žemėlapių, skirtų likusioms medžiagoms;
- (23) stebėseną turėtų būti pritaikyta pagal numatomų koncentracijos variacijų erdvinę ir laiko skalę. Atsižvelgiant į medžiagų, kurioms būdingos visur esančių patvarių, bioakumuliacinių ir toksiškų medžiagų savybės, didelį išplitimą ir numatomą ilgą jų paveiktos aplinkos atsigavimo laiką, valstybėms narėms turėtų būti leidžiama sumažinti tų medžiagų stebėsenos vietų skaičių ir (arba) dažnumą iki būtiniausio lygio, pakankamo patikimai ilgalaikių tendencijų analizei, su sąlyga, kad išlaikoma statistiškai tvirta bazinė stebėsenos linija;
- (24) tai, kad medžiagoms, kurioms būdingos visur esančių patvarių, bioakumuliacinių ir toksiškų medžiagų savybės, teikiamas ypatingas dėmesys, nereiškia, kad Sąjunga ar valstybės narės neturi imtis priemonių, papildančių priemonės, kurių jau imtasi, taip pat ir tarptautiniu lygmeniu, siekiant sumažinti ar panaikinti tų medžiagų išleidimą, išmetimą ir nuotėkį, kad būtų įgyvendinti Direktyvos 2000/60/EB 4 straipsnio 1 dalies a punkte nustatyti tikslai;
- (25) pagal Direktyvos 2000/60/EB 10 straipsnio 3 dalį, tais atvejais, kai pagal kokybės tikslą ar kokybės standartą, nustatytą pagal tą direktyvą, pagal Direktyvos 2000/60/EB IX priede išvardytas direktyvas ar pagal kurį nors kitą Sąjungos teisės aktą, reikalaujama griežtesnių sąlygų už tas, kurios susidarytų taikant tos direktyvos 10 straipsnio 2 dalį, turi būti nustatomos atitinkamai griežtesnės išmetamų teršalų kontrolės priemonės.
- Panaši nuostata taip pat buvo įtraukta į Direktyvos 2010/75/ES 18 straipsnį. Vadovaujantis tais straipsniais darytina išvada, kad išmetamų teršalų kontrolė, nustatyta pagal Direktyvos 2000/60/EB 10 straipsnio 2 dalyje išvardytus teisės aktus, turėtų būti būtiniausia taikytina kontrolė. Jeigu tokia kontrolė negalima užtikrinti AKS laikymosi, pavyzdžiui, medžiagos, kuriai būdingos visur esančių patvarių, bioakumuliacinių ir toksiškų medžiagų savybės, atveju, tačiau to neužtikrinama ir griežtesnėmis sąlygomis, net jas taikant kartu su griežtesnėmis sąlygomis, taikomomis kitų medžiagų išleidimui, išmetimui ir nuotėkiui, kuriais daromas poveikis tam vandens telkiniui, tokios griežtesnės sąlygos negalėtų būti laikomos „reikiamomis“ siekiant laikytis tų AKS;
- (26) rizikos įvertinimams, kuriais remiamasi atrenkant naujas prioritetines medžiagas, atlikti reikia aukštos kokybės stebėsenos duomenų ir ekotoksikologinio bei toksikologinio poveikio duomenų. Iš valstybių narių gaunamų stebėsenos duomenų kokybė pastaraisiais keleriais metais labai pagerėjo, tačiau jie ne visada atitinka poreikius kokybės ir Sąjungos aprėpties požiūriu. Ypač trūksta stebėsenos duomenų apie daugelį naujų teršalų, kurie gali būti apibūdinti kaip teršalai, dar neįtraukti į įprastas Sąjungos lygmens stebėsenos programas, bet galintys kelti didelę grėsmę, kurią reikia reguliuoti, atsižvelgiant į galimą jų ekotoksikologinį ir toksikologinį poveikį ir jų kiekį vandens aplinkoje;
- (27) reikalingas naujas mechanizmas, pagal kurį Komisijai būtų teikiama tikslinė aukštos kokybės stebėsenos informacija apie medžiagų koncentraciją vandens aplinkoje, didžiausią dėmesį skiriant naujiems teršalams ir medžiagoms, su kuriomis susiję turimi stebėsenos duomenys yra nepakankamos kokybės, kad galima būtų atlikti rizikos vertinimą. Naujuoju mechanizmu turėtų būti sudarytos palankesnės sąlygos rinkti tokią informaciją iš visų Sąjungos upių baseinų ir juo būtų papildyti stebėsenos duomenys, surinkti vykdant programas pagal Direktyvos 2000/60/EB 5 ir 8 straipsnius ir iš kitų patikimų šaltinių. Siekiant, kad stebėsenos išlaidos išliktų priimtino lygio, mechanizmą reikėtų daugiausia taikyti tik tam tikroms į stebėjimo sąrašą laikinai įtrauktoms medžiagoms ir tik tam tikroms stebėsenos vietoms, tačiau surinkti duomenys turėtų būti reprezentatyvūs ir tinkami Sąjungos vykdomam medžiagų prioritetiškumo nustatymo procesui. Sąrašas turėtų būti dinamiškas ir turėtų galioti ribotą laiką, kad būtų reaguojama į naują informaciją apie naujų teršalų keliamą galimą grėsmę ir būtų išvengta ilgesnės nei būtina medžiagų stebėsenos;
- (28) siekiant supaprastinti ir racionalizuoti valstybių narių ataskaitų teikimo įpareigojimus ir labiau suderinti su kitais susijusiais vandentvarkos aspektais, Direktyvos 2008/105/EB 3 straipsnyje nustatyti pranešimo reikalavimai turėtų būti sujungti su bendrais Direktyvos 2000/60/EB 15 straipsnyje nustatytais atskaitomybės įpareigojimais;

- (29) kalbant apie cheminės būklės stebėsenos rezultatų pateikimą pagal Direktyvos 2000/60/EB V priedo 1.4.3 skirsnį, priemonių programų ir upių baseinų valdymo planų atnaujinimo, kuris turi būti atliktas remiantis atitinkamai Direktyvos 2000/60/EB 11 straipsnio 8 dalimi ir 13 straipsnio 7 dalimi, tikslais valstybėms narėms turėtų būti leidžiama atskirai pateikti duomenis apie naujai nustatytų prioritetinių medžiagų ir esamų prioritetinių medžiagų, kurių AKS peržiūrėti, poveikį cheminei būklei, kad naujų reikalavimų nustatymas nebūtų klaidingai suprastas kaip įvykęs paviršinių vandenų cheminės būklės pablogėjimas. Be privalomo visoms medžiagoms skirto žemėlapių, galėtų būti pateikti papildomi žemėlapiai, skirti naujai nustatytoms medžiagoms ir esamoms medžiagoms, kurių AKS peržiūrėti, ir atskirai skirtus likuosioms medžiagoms;
- (30) svarbu, kad visuomenė turėtų galimybę laiku susipažinti su aplinkosaugine informacija apie Sąjungos paviršinių vandenų būklę ir kovos su chemine tarša strategijų pasiekimus. Siekiant padidinti tos informacijos prieinamumą ir skaidrumą, kiekvienoje valstybėje narėje visuomenei elektroniniu būdu turėtų būti prieinamas informacijos apie upių baseinų valdymo planus ir jų peržiūras bei atnaujinimus centrinis portalas;
- (31) priimdama šį pasiūlymą ir pateikdama ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai, Komisija užbaigė pirmąją prioritetinių medžiagų sąrašo peržiūrą, kaip reikalaujama pagal Direktyvos 2008/105/EB 8 straipsnį. Tai apėmė ir tos direktyvos III priede išvardytų medžiagų peržiūrą; kai kurios jų buvo priskirtos prie prioritetinių. Kitoms medžiagoms priskirti prie prioritetinių medžiagų III priede šiuo metu neturima pakankamai duomenų. Gali atsirasti naujos informacijos apie tas medžiagas, todėl jos ateityje bus peržiūrėtos; tai pasakytina ir apie kitas medžiagas, kurios per šią peržiūrą buvo svarstytos, bet nepriskirtos prie prioritetinių medžiagų. Todėl Direktyvos 2008/105/EB III priedas tapo nebeaktualus ir turėtų būti išbrauktas. Tos direktyvos 8 straipsnis turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas, taip pat turėtų būti pakeistas ataskaitos teikimo Europos Parlamentui ir Tarybai terminas;
- (32) siekiant laiku reaguoti į šios direktyvos taikymo srityje padarytą techninę ir mokslo pažangą, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl direktyvoje nustatytų AKS taikymo metodų atnaujinimo. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (33) siekiant tobulinti informacinę bazę, kuria remiantis ateityje būtų nustatomos prioritetinės medžiagos, visų pirma kiek tai susiję su naujais teršalais, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai nustatyti ir atnaujinti stebėjimo sąrašą. Be to, siekiant užtikrinti vienodas sąlygas dėl šios direktyvos įgyvendinimo ir stebėsenos duomenų bei informacijos ataskaitų pateikimo Komisijai formų, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamos pagal 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai ⁽¹⁾;
- (34) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. Bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų ⁽²⁾ valstybės narės pagrįstais atvejais išpareigojo prie pranešimų apie perkėlimo į nacionalinę teisę priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose būtų paaiškintos direktyvos sudėtinių dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;
- (35) kadangi šios direktyvos tikslas, t. y. pasiekti gerą paviršinio vandens cheminę būklę nustatant prioritetinių medžiagų ir tam tikrų kitų teršalų AKS, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl to poreikio išlaikyti tą patį paviršinio vandens apsaugos lygį visoje Sąjungoje, to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo, Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (36) todėl direktyvos 2000/60/EB ir 2008/105/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistos,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyva 2000/60/EB iš dalies keičiama taip:

⁽¹⁾ OL L 55, 2011 2 28, p. 13.

⁽²⁾ OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

1. 16 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Komisija patvirtintą prioritetinių medžiagų sąrašą peržiūri ne vėliau kaip po ketverių metų nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos, po to – ne rečiau kaip kas šešerius metus, ir prireikus pateikia atitinkamus pasiūlymus.“

2. X priedas pakeičiamas šios direktyvos I priedo tekstu.

2 straipsnis

Direktyva 2008/105/EB iš dalies keičiama taip:

1. 2 straipsnis pakeičiamas taip:

„2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šioje direktyvoje taikomos Direktyvos 2000/60/EB 2 straipsnyje ir 2009 m. liepos 31 d. Komisijos direktyvos 2009/90/EB, kuria pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/60/EB nustatomos vandens cheminės analizės ir vandens būklės stebėsenos techninės specifikacijos (*), 2 straipsnyje pateiktos terminų apibrėžtys.

Be to, vartojamos šios terminų apibrėžtys:

1. terpė – vandens aplinkos komponentas, t. y. vanduo, nuosėdos arba biota;
2. biotos taksonas – konkretus vandens aplinkos taksonas, kurio taksonominės klasifikacijos rangas yra „potipis“, „klasė“ arba jiems lygiavertis.

(*) OL L 201, 2009 8 1, p. 36.“

2. 3 straipsnis pakeičiamas taip:

„3 straipsnis

Aplinkos kokybės standartai

1. Nedarant poveikio 1a daliai, valstybės narės taiko I priedo A dalyje nustatytus AKS paviršiniams vandens telkiniams bei taiko tuos AKS laikydamosi I priedo B dalyje nustatytą reikalavimą.

1a. Nedarant poveikio įpareigojimams pagal šios direktyvos redakciją, galiojančią 2009 m. sausio 13 d., ir visų pirma įpareigojimui siekti geros paviršinio vandens cheminės būklės joje išvardytų medžiagų ir AKS atžvilgiu, I priedo A dalyje nustatytus AKS valstybės narės taiko:

- i) I priedo A dalyje nurodytų medžiagų Nr. 2, 5, 15, 20, 22, 23 ir 28, kurioms nustatyti peržiūrėti AKS atžvilgiu, nuo 2015 m. gruodžio 22 d., kad ne vėliau kaip 2021 m. gruodžio 22 d. tų medžiagų atžvilgiu būtų pasiekta gera

paviršinio vandens cheminė būklė, pasitelkiant 2015 m. upių baseinų valdymo planuose, parengtuose pagal Direktyvos 2000/60/EB 13 straipsnio 7 dalį, numatytas priemonių programas, ir

- ii) I priedo A dalyje nurodytų naujų nustatytų medžiagų Nr. 34–45 atžvilgiu nuo 2018 m. gruodžio 22 d., kad ne vėliau kaip 2027 m. gruodžio 22 d. tų medžiagų atžvilgiu būtų pasiekta gera paviršinio vandens cheminė būklė ir būtų užkirstas kelias paviršinio vandens telkinių cheminės būklės blogėjimui tų medžiagų atžvilgiu. Tuo tikslu valstybės narės ne vėliau kaip 2018 m. gruodžio 22 d. parengia toms medžiagoms skirtą papildomą stebėsenos programą ir preliminarią priemonių programą ir pateikia jas Komisijai. Galutinė priemonių programa laikantis Direktyvos 2000/60/EB 11 straipsnio parengiama ne vėliau kaip 2021 m. gruodžio 22 d. ir kuo greičiau įgyvendinama ir pradeda veikti visu pajėgumu po tos datos ir ne vėliau kaip 2024 m. gruodžio 22 d.

Medžiagų, išvardytų pirmos pastraipos i ir ii punktuose, atžvilgiu Direktyvos 2000/60/EB 4 straipsnio 4–9 dalys taikomos *mutatis mutandis*.

2. I priedo A dalyje nurodytoms medžiagoms Nr. 5, 15, 16, 17, 21, 28, 34, 35, 37, 43 ir 44 valstybės narės taiko I priedo A dalyje nurodytus biotos AKS.

Kitoms nei pirmoje pastraipoje nurodytoms medžiagoms valstybės narės taiko I priedo A dalyje nurodytus vandens AKS.

3. Valstybės narės vienos ar daugiau paviršinio vandens kategorijų atveju gali pasirinkti taikyti kitos nei nurodyta 2 dalyje terpės arba atitinkamai atvejais kitų nei I priedo A dalyje nurodyti biotos taksonų AKS.

Pirmoje pastraipoje nurodytą galimybę pasirinkusios valstybės narės taiko atitinkamus I priedo A dalyje nurodytus AKS arba, jei terpės ar biotos taksono AKS nėra nurodyta, nustato AKS, kuriuo užtikrinama bent jau tokio paties lygio apsauga, kaip I priedo A dalyje nustatytų AKS užtikrinama apsauga.

Valstybės narės gali pasinaudoti pirmoje pastraipoje nurodyta galimybe tik tuo atveju, kai naudojamas pasirinktos terpės ar biotos taksono analizės metodas atitinka Direktyvos 2009/90/EB 4 straipsnyje nustatytus būtiniausius veiksmingumo kriterijus. Jeigu nė vienos terpės atveju tų kriterijų neatitinkama, valstybės narės užtikrina, kad stebėseną būtų vykdoma naudojant geriausius turimus metodus, dėl kurių nepatiriama pernelyg didelių išlaidų, ir kad tas analizės metodas būtų bent tiek pat veiksmingas, kaip metodas, taikomas šio straipsnio 2 dalyje nurodytai terpei atitinkamai medžiagai.

3a. Jeigu potenciali grėsmė dėl stipraus poveikio vandens aplinkai arba per ją nustatoma išmatavus ar apskaičiavus koncentraciją aplinkoje ar teršalų išmetimą ir kai taikomi

biotos arba nuosėdų AKS, valstybės narės užtikrina, kad taip pat būtų vykdoma stebėseną paviršiniame vandenyje ir taiko DLK-AKS, nurodytus šios direktyvos I priedo A dalyje, jeigu tokie AKS buvo nustatyti.

3b. Jeigu, vadovaujantis Direktyvos 2009/90/EB 5 straipsniu, apskaičiuota matavimo, atlikto naudojant geriausią turimą metodą, dėl kurio nepatiriama pernelyg didelių išlaidų, rezultatų vidutinė vertė yra nurodoma kaip „mažesnė už kiekybinio įvertinimo ribą“ ir jeigu taikant tą metodą „kiekybinio įvertinimo riba“ yra aukštesnė nei AKS, vertinant to vandens telkinio bendrą cheminę būklę į matuojamos medžiagos matavimo rezultatą neatsižvelgiama.

4. Medžiagų, kurioms taikomi nuosėdų ir (arba) biotos AKS, atveju valstybės narės atlieka medžiagos atitinkamoje terpėje stebėseną bent kartą per metus, nebent remiantis techninėmis žiniomis ir ekspertų sprendimu būtų pagrįsta taikyti kitokį intervalą.

5. Valstybės narės į atnaujintus upių baseinų valdymo planus, parengtus pagal Direktyvos 2000/60/EB 13 straipsnio 7 dalį, įtraukia šią informaciją:

- a) lentelę, kurioje pateikiamos taikomų analizės metodų kiekybinio įvertinimo ribos, ir informaciją apie tų metodų veiksmingumo atitiktį Direktyvos 2009/90/EB 4 straipsnyje nurodytiems būtiniams veiksmingumo kriterijams;
- b) medžiagų, dėl kurių pasinaudota šio straipsnio 3 dalyje nurodyta galimybe, atveju:
 - i) pasinaudojimo ta galimybe priežastis ir pagrindą,
 - ii) nustatytus alternatyvius AKS, jei tokių yra, įrodymus, kad tais AKS užtikrinama bent lygiavertė apsauga, kokia yra užtikrinama I priedo A dalyje nustatytais AKS, įskaitant AKS nustatyti naudotus duomenis ir metodiką bei paviršinio vandens kategorijas, kurioms jie būtų taikomi,
 - iii) palyginti šios dalies a punkte nurodyta informacija – šios direktyvos I priedo A dalyje nurodytas terpių analizės metodų kiekybinio įvertinimo ribas, įskaitant informaciją apie tų metodų veiksmingumą palyginti su Direktyvos 2009/90/EB 4 straipsnyje nurodytais būtiniams veiksmingumo kriterijais;
- c) pagal 4 dalį taikomo stebėsenos dažnumo pagrindimą, jei stebėsenos intervalai yra ilgesni nei vieneri metai.

5a. Valstybės narės imasi reikiamų priemonių, kad užtikrintų, kad pagal Direktyvos 2000/60/EB 13 straipsnio 7 dalį parengti atnaujinti upių baseinų valdymo planai, kuriuose nurodomi priemonių, kurių imtasi siekiant išvengti paviršinio

vandenų cheminės taršos, taikymo rezultatai ir poveikis, ir pagal Direktyvos 2000/60/EB 15 straipsnio 3 dalį numatyta tarpinė ataskaita, kurioje apibūdinama planuotos priemonių programos įgyvendinimo pažanga, būtų pateikti pasitelkiant centrinį portalą, prieinamą visuomenei elektroniniu būdu, vadovaujantis 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/4/EB dėl visuomenės galimybės susipažinti su informacija apie aplinką (*) 7 straipsnio 1 dalimi.

6. Valstybės narės, remdamosi paviršinio vandens būklės stebėseną, atlikta pagal Direktyvos 2000/60/EB 8 straipsnį, parengia I priedo A dalyje išvardytų prioritetinių medžiagų, kurios linkusios kauptis nuosėdose ir (arba) biotoje, koncentracijos ilgalaikių tendencijų analizę, ypač daug dėmesio skirdamos I priedo A dalyje išvardytoms medžiagoms Nr. 2, 5, 6, 7, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 26, 28, 30, 34, 35, 36, 37, 43 ir 44. Laikydamosi Direktyvos 2000/60/EB 4 straipsnio, valstybės narės imasi priemonių užtikrinti, kad tokia koncentracija žymiai nepadidėtų nuosėdose ir (arba) atitinkamoje biotoje.

Valstybės narės nustato nuosėdų ir (arba) biotos stebėsenos dažnumą, kad būtų pateikiama pakankamai duomenų patikimai ilgalaikių tendencijų analizei. Paprastai stebėseną turėtų būti atliekama kas trejus metus, nebent remiantis techninėmis žiniomis ir ekspertų sprendimu būtų pagrįsta taikyti kitokį intervalą.

7. Komisija išnagrinėja techninę ir mokslinę pažangą, įskaitant Direktyvos 2000/60/EB 16 straipsnio 2 dalies a ir b punktuose nurodytų rizikos vertinimų išvadas ir medžiagų registracijos informaciją, su kuria visuomenė gali susipažinti pagal Reglamento (EB) Nr. 1907/2006 119 straipsnį, ir prireikus pasiūlo peržiūrėti šios direktyvos I priedo A dalyje nustatytus AKS laikantis SESV 294 straipsnyje nustatytos tvarkos ir Direktyvos 2000/60/EB 16 straipsnio 4 dalyje nustatyto tvarkaraščio.

8. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 10 straipsnį, jei reikia, siekiant pritaikyti šios direktyvos I priedo B dalies 3 punktą atsižvelgiant į mokslinius ar techninius pokyčius.

8a. Siekiant sudaryti palankesnes sąlygas šio straipsnio įgyvendinimui, kiek įmanoma ne vėliau kaip 2014 m. gruodžio 22 d. parengiamos techninės gairės dėl medžiagų stebėsenos strategijų ir analizės metodų, įskaitant biotos mėginių ėmimą ir jos stebėseną, kaip dabartinio Direktyvos 2000/60/EB įgyvendinimo proceso dalis.

Visų pirma gairės apima:

- a) medžiagų stebėseną biotoje, kaip numatyta šio straipsnio 2 ir 3 dalyse;

b) naujai nustatytų medžiagų (nurodytų I priedo A dalyje Nr. 34–45) atveju ir medžiagų, kurioms nustatyti griežtesni AKS (nurodytų I priedo A dalyje Nr. 2, 5, 15, 20, 22, 23 ir 28), atveju – Direktyvos 2009/90/EB 4 straipsnyje nustatytus būtiniausius veiksmingumo kriterijus atitinkančius analizės metodus.

8b. Medžiagų, dėl kurių techninės gairės 2014 m. gruodžio 22 d. dar nebus patvirtintos, atveju 1a dalies i punkte nurodytas 2015 m. gruodžio 22 d. terminas pratęsiamas iki 2018 m. gruodžio 22 d., o tame punkte nurodytas 2021 m. gruodžio 22 d., terminas pratęsiamas iki 2027 m. gruodžio 22 d.

(*) OL L 41, 2003 2 14, p. 26.“

3. 4 straipsnio 4 dalis ir 5 straipsnio 6 dalis išbraukiamos.

4. Įterpiamas šis straipsnis:

„7a straipsnis

Veiksmų derinimas

1. Prioritetinių medžiagų, kurioms taikomi reglamentai (EB) Nr. 1907/2006, (EB) Nr. 1107/2009 (*), (ES) Nr. 528/2012 (**) ar Direktyva 2010/75/ES (***) atveju Komisija, atlikdama reguliarią Direktyvos 2000/60/EB X priedo peržiūrą pagal tos direktyvos 16 straipsnio 4 dalį, įvertina, ar Sąjungos ir valstybių narių lygmens priemonės yra pakankamos prioritetingoms medžiagoms taikomiems AKS pasiekti ir prioritetingų pavojingų medžiagų išleidimo, išmetimo ir nuotėkio nutraukimo ar laipsniško panaikinimo tikslui pagal Direktyvos 2000/60/EB 4 straipsnio 1 dalies a punktą ir 16 straipsnio 6 dalį pasiekti.

2. Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą apie šio straipsnio 1 dalyje nurodyto vertinimo rezultatus, laikydamosi Direktyvos 2000/60/EB 16 straipsnio 4 dalyje išdėstyto tvarkaraščio, ir su ataskaita pateikia atitinkamus pasiūlymus, be kita ko, dėl kontrolės priemonių.

3. Jei iš ataskaitos rezultatų matyti, kad siekiant palengvinti suderinamumą su Direktyva 2000/60/EB dėl tam tikros medžiagos, patvirtintos pagal Reglamentą (EB) Nr. 1107/2009 ar Reglamentą (ES) Nr. 528/2012, gali prireikti papildomų priemonių Sąjungos ar valstybės narės lygmeniu, valstybės narės arba Komisija prireikus taiko Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 21 ar 44 straipsnius arba Reglamento (ES) Nr. 528/2012 15 ar 48 straipsnius, kaip tinkama, tai medžiagai arba produktams, kurių sudėtyje yra ta medžiaga.

Medžiagų, kurioms taikomas Reglamentas (EB) Nr. 1907/2006, atveju Komisija prireikus inicijuoja to reglamento 59, 61 ar 69 straipsniuose nurodytą procedūrą.

Taikydamos pirmoje ir antroje pastraipose nurodytų reglamentų nuostatas, valstybės narės ir Komisija atsižvelgia į visus rizikos vertinimus ir socialinę-ekonominę ar kaštų naudos analizes, kurias reikalaujama atlikti pagal tuos reglamentus, įskaitant susijusias su alternatyvų buvimu.

(*) 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką (OL L 309, 2009 11 24, p. 1).

(**) 2012 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 528/2012 dėl biocidinių produktų tiekimo rinkai ir jų naudojimo (OL L 167, 2012 6 27, p. 1).

(***) 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/75/ES dėl pramoninių išmetamųjų teršalų (taršos integruotos prevencijos ir kontrolės) (OL L 334, 2010 12 17, p. 17).“

5. 8 ir 9 straipsniai pakeičiami taip:

„8 straipsnis

Direktyvos 2000/60/EB X priedo peržiūra

Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai teikia reguliarios Direktyvos 2000/60/EB X priedo peržiūros, numatytos tos direktyvos 16 straipsnio 4 dalyje, rezultatų ataskaitą. Prireikus kartu su ataskaita ji pateikia pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamo akto iš dalies keisti X priedą, įskaitant visų pirma pasiūlymus nustatyti naujas prioritetingas medžiagas ar prioritetingas pavojingas medžiagas arba tam tikras prioritetingas medžiagas priskirti prie prioritetingų pavojingų medžiagų ir prireikus nustatyti atitinkamus paviršinio vandens, nuosėdų ar biotos AKS.

8a straipsnis

Specialios nuostatos dėl tam tikrų medžiagų

1. Pagal Direktyvos 2000/60/EB 13 straipsnį parengtuose upių baseinų valdymo planuose, nedarant poveikio tos direktyvos V priedo 1.4.3 skirsnyje nurodytiems bendros cheminės būklės stebėsenos rezultatų pateikimo reikalavimams ir tos direktyvos 4 straipsnio 1 dalies a punkte, 11 straipsnio 3 dalies k punkte ir 16 straipsnio 6 dalyje nustatytiems tikslams ir įpareigojimams, valstybės narės gali pateikti papildomus žemėlapius, kuriuose informacija apie cheminę būklę pagal šią (šias) vieną ar kelias medžiagas pateikiama atskirai nuo informacijos apie likusias šios direktyvos I priedo A dalyje nustatytas medžiagas:

a) medžiagų Nr. 5, 21, 28, 30, 35, 37, 43 ir 44 (medžiagų, kurioms būdingos visur esančių patvarių, bioakumuliacinių ir toksiškų medžiagų savybės),

b) medžiagų Nr. 34–45 (naujai nustatytų medžiagų),

c) medžiagų Nr. 2, 5, 15, 20, 22, 23 ir 28 (medžiagų, kurioms nustatyti peržiūrėti, griežtesni AKS).

Valstybės narės upių baseinų valdymo planuose taip pat gali pateikti nukrypimo nuo nustatytų AKS verčių medžiagoms, nurodytoms pirmos pastraipos a–c punktuose, laipsnį. Tokius papildomus žemėlapius pateikiančios valstybės narės stengiasi užtikrinti, kad jie būtų tarpusavyje palyginami upės baseino ir Sąjungos lygmeniu.

2. I priedo A dalyje nurodytų medžiagų Nr. 5, 21, 28, 30, 35, 37, 43 ir 44 atžvilgiu valstybės narės gali vykdyti mažesnio intensyvumo stebėseną nei prioritetinių medžiagų stebėseną, kurios reikalaujama pagal šios direktyvos 3 straipsnio 4 dalį ir Direktyvos 2000/60/EB V priedą, su sąlyga, kad stebėseną yra reprezentatyvi ir kad esama statistiškai patikimos šių medžiagų buvimo vandens aplinkoje stebėsenos bazinės linijos. Paprastai pagal šios direktyvos 3 straipsnio 6 dalies antrą pastraipą stebėseną turėtų būti atliekama kas trejus metus, nebent remiantis techninėmis žiniomis ir ekspertų sprendimu būtų pagrįsta taikyti kitokį intervalą.

8b straipsnis

Stebėjimo sąrašas

1. Komisija sudaro medžiagų, kurių visos Sąjungos lygmeniu vykdomos stebėsenos duomenys turi būti renkami siekiant jais pagrįsti būsimus medžiagų prioritetiškumo nustatymus, vykdomus pagal Direktyvos 2000/60/EB 16 straipsnio 2 dalį, kurie papildo duomenis, *inter alia*, gautus pagal tos direktyvos 5 straipsnį atliekant analizes ir apžvalgas bei pagal jos 8 straipsnį vykdamas monitoringo programas, stebėjimo sąrašą.

Pirmąjį stebėjimo sąrašą sudaro daugiausia 10 medžiagų arba medžiagų grupių, ir jame nurodomi kiekvienos medžiagos stebėsenos terpės ir galimi analizės metodai, dėl kurių nepatiriama pernelyg didelių išlaidų. Su sąlyga, kad esama analizės metodų, dėl kurių nepatiriama pernelyg didelių išlaidų, didžiausias medžiagų arba medžiagų grupių skaičius, kuri Komisijai leidžiama įtraukti į sąrašą, padidėja vienu kiekvieną kartą atnaujinant sąrašą pagal šio straipsnio 2 dalį; sąraše gali būti ne daugiau kaip 14 medžiagų. Medžiagos, įtrauktinos į stebėjimo sąrašą, atrenkamos iš tų medžiagų, kurios pagal turimą informaciją Sąjungos lygmeniu gali kelti didelę grėsmę vandens aplinkai arba per ją, ir kurioms stebėsenos duomenų nepakanka.

Į pirmąjį stebėjimo sąrašą įtraukiami diklofenakas (CAS 15307–79–6), 17-beta-estradiolis (E2) (CAS 50–28–2) ir 17-alfa-etinilestradiolis (EE2) (CAS 57–63–6), siekiant surinkti stebėsenos duomenis, kuriais remiantis būtų palengvintas atitinkamų priemonių tų medžiagų keliamai grėsmei šalinti nustatymas.

Atrinkdama į stebėjimo sąrašą įtrauktinas medžiagas, Komisija atsižvelgia į visą turimą informaciją, įskaitant:

a) Direktyvos 2000/60/EB X priedo naujausios reguliarios peržiūros, kuri numatyta tos direktyvos 16 straipsnio 4 dalyje, rezultatus,

b) mokslinių tyrimų projektus,

c) Direktyvos 2000/60/EB 16 straipsnio 5 dalyje nurodytų suinteresuotųjų subjektų rekomendacijas,

d) pagal Direktyvos 2000/60/EB 5 ir 8 straipsnius valstybių narių sudarytas upių baseinų rajonų charakteristikas ir monitoringo programų rezultatus,

e) informaciją apie gamybos apimtis, naudojimo būdus, būdingas savybes (įskaitant, prireikus, dalelių dydį), koncentraciją aplinkoje ir poveikį, įskaitant informaciją, surinktą pagal direktyvas 98/8/EB, 2001/82/EB (*) bei 2001/83/EB (**) ir pagal reglamentus (EB) Nr. 1907/2006 ir (EB) Nr. 1107/2009.

2. Pirmąjį stebėjimo sąrašą, nurodytą 1 dalyje, Komisija sudaro ne vėliau kaip 2014 m. rugsėjo 14 d., o vėliau kas 24 mėnesius jį atnaujina. Atnaujindama stebėjimo sąrašą, Komisija išbraukia visas medžiagas, kurių rizikos vertinimas, kaip nurodyta Direktyvos 2000/60/EB 16 straipsnio 2 dalyje, gali būti atliktas be papildomos stebėsenos duomenų. Stebėjimo sąrašo nepertraukiamos stebėsenos laikotarpio trukmė bet kurios atskiros medžiagos atžvilgiu neviršija ketverių metų.

3. Valstybės narės vykdo kiekvienos į stebėjimo sąrašą įtrauktos medžiagos stebėseną atrinktose reprezentatyviose stebėsenos stotyse ne trumpesniu nei 12 mėnesių laikotarpiu. Pirmojo stebėjimo sąrašo atveju stebėsenos laikotarpis prasideda ne vėliau kaip 2015 m. rugsėjo 14 d. arba per šešis mėnesius nuo stebėjimo sąrašo sudarymo dienos, pasirenkant tą datą, kuri yra vėlesnė. Valstybės narės pradeda kiekvienos paskesniuose sąrašuose esančios medžiagos stebėseną per 6 mėnesius nuo tos medžiagos įtraukimo į sąrašą dienos.

Kiekviena valstybė narė parenka bent vieną stebėsenos stotį, be to, papildomai po vieną stotį, jei joje gyvena daugiau kaip vienas milijonas gyventojų, ir dar tokį skaičių stočių, kuris lygus jos plotui km², padalintam iš 60 000 (suapvalinant iki artimiausio sveikojo skaičiaus) ir dar tokį skaičių stočių, kuris lygus jos gyventojų skaičiui, padalintam iš penkių milijonų (suapvalinant iki artimiausio sveikojo skaičiaus).

Parinkdamos reprezentatyvias kiekvienos medžiagos stebėsenos stotis, dažnumą ir laiką valstybės narės atsižvelgia į medžiagos naudojimo būdus ir galimą buvimą aplinkoje. Stebėseną vykdoma ne rečiau kaip kartą per metus.

Jei valstybė narė pateikia pakankamus, palyginamus, reprezentatyvius ir naujausius tam tikros medžiagos stebėsenos duomenis iš esamų stebėsenos programų ar tyrimų, ji gali

nuspręsti neatlikti tos medžiagos papildomos stebėsenos pagal stebėjimo sąrašo mechanizmą, be to, su sąlyga, kad ta medžiaga buvo stebima taikant metodiką, kuri tenkina pagal 8b straipsnio 5 dalį Komisijos parengtų techninių gairių reikalavimus.

4. Valstybės narės teikia Komisijai pagal 3 dalį vykdomos stebėsenos rezultatų ataskaitą. Pirmojo stebėjimo sąrašo atveju stebėsenos rezultatų ataskaita teikiama per 15 mėnesių nuo 2015 m. rugsėjo 14 d. arba per 21 mėnesį nuo stebėjimo sąrašo sudarymo dienos, pasirenkant tą datą, kuri yra vėlesnė, o vėliau kas 12 mėnesių, kol medžiaga yra sąrašė. Kiekvienos medžiagos, įtrauktos į paskesnę sąrašą, atveju valstybės narės teikia Komisijai stebėsenos rezultatų ataskaitą per 21 mėnesį nuo medžiagos įtraukimo į stebėjimo sąrašą dienos, o vėliau kas 12 mėnesių, kol medžiaga yra sąrašė. Į ataskaitą įtraukiama informacija apie stebėsenos stočių reprezentatyvumą ir stebėsenos strategiją.

5. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomas ir atnaujinamas stebėjimo sąrašas, kaip nurodyta 1 bei 2 dalyse. Ji taip pat gali patvirtinti ataskaitų dėl stebėsenos rezultatų bei susijusios informacijos teikimo Komisijai techninius formatus. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 9 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Komisija parengia gaires, įskaitant technines specifikacijas, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos į stebėjimo sąrašą įtrauktų medžiagų stebėsenai; jos prašoma skatinti tokios stebėsenos veiksmų derinimą.

8c straipsnis

Specialios nuostatos dėl farmacinių medžiagų

Pagal Direktyvos 2000/60/EB 16 straipsnio 9 dalį Komisija prireikus, atsižvelgdama į savo 2013 m. vaistų keliamo pavojaus aplinkai tyrimo ir kitų atitinkamų tyrimų bei ataskaitų išvadas, kiek įmanoma per dvejus metus nuo 2013 m. rugsėjo 13 d. parengia strateginį požiūrį į vandens taršą farmacinėmis medžiagomis. Tas strateginis požiūris prireikus apima pasiūlymus, kuriais būtų sudarytos sąlygos, kiek tai būtina, per vaistų pateikimo rinkai procedūrą veiksmingiau atsižvelgti į vaistų poveikį aplinkai. Tame strateginiame požiūryje Komisija prireikus ne vėliau kaip 2017 m. rugsėjo 14 d. pasiūlo priemones, kurių turėtų būti imamasi, Sąjungos ir (arba) valstybės narės lygmeniu, kaip tinkama, siekiant pašalinti galimą farmacinių medžiagų, visų pirma nurodytų 8b straipsnio 1 dalyje, poveikį aplinkai, kad būtų sumažinti tokių medžiagų išleidimo, išmetimo ir nuotėkio į vandens aplinką kiekiai, atsižvelgiant į visuomenės sveikatos poreikius ir siūlomų priemonių kaštų efektyvumą.

9 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda pagal Direktyvos 2000/60/EB 21 straipsnio 1 dalį įsteigtas komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip apibrėžta 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 182/2011, kuriuo

nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (**).

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

Jei komitetas nuomonės nepateikia, Komisija įgyvendinimo akto projekto nepriima, ir taikoma Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa.

9a straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.

2. 3 straipsnio 8 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šešerių metų laikotarpiui nuo 2013 m. rugsėjo 13 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki šešerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Įgaliojimai savaime pratęsimi tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimus dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 3 straipsnio 8 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 3 straipsnio 8 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

(*) 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/82/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio veterinarinius vaistus (OL L 311, 2001 11 28, p. 1.).

(**) 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/83/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio žmonėms skirtus vaistus (OL L 311, 2001 11 28, p. 67.).

(***) OL L 55, 2011 2 28, p. 13.“

6. I priedas iš dalies keičiamas taip:

a) A dalis pakeičiama šios direktyvos II priedo tekstu;

b) B dalies 2 ir 3 punktai pakeičiami taip:

„2. 6 ir 7 lentelės skiltys: atitinkamo paviršinio vandens telkinio atveju DLK–AKS taikymas reiškia, kad to paviršinio vandens telkinio kiekvienoje reprezentatyvioje stebėsenos vietoje išmatuota koncentracija neviršija standarto.

Tačiau pagal Direktyvos 2000/60/EB V priedo 1.3.4 punkto nuostatas valstybės narės gali taikyti statistinius metodus, tokius kaip procentilio skaičiavimas, siekdamos užtikrinti priimtiną patikimumo ir tikslumo lygį nustatant, ar laikomasi DLK–AKS. Kai valstybės narės tai taiko, tokie statistiniai metodai turi atitikti išsamias taisykles, nustatytas pagal šios direktyvos 9 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

3. Šiame priede nustatyti vandens AKS yra išreikšti kaip bendros koncentracijos visame vandens mėginyje.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, kadmio, švino, gyvsidabrio ir nikelio atveju (toliau – metalai) vandens AKS nurodo tirpinio koncentraciją, t. y. vandens mėginio ištirpusiąją fazę, gaunamą filtruojant 0,45 µm filtru arba taikant bet kurią lygiavertį pradinio apdorojimo būdą, arba, jei konkrečiai nurodyta, biologiškai įsisavinamą koncentraciją.

Valstybės narės, vertindamos stebėsenos rezultatus pagal atitinkamus AKS, gali atsižvelgti į:

a) natūralią foninę metalų ir jų junginių koncentraciją, kai dėl tokios koncentracijos nėra atitikties atitinkamiems AKS,

b) vandens kietumą, pH, ištirpusią organinę anglį ar kitus vandens kokybės parametrus, kurie daro poveikį metalų biologiniam įsisavinamumui; biologiškai įsisavinama koncentracija nustatoma taikant tinkamą biologinio įsisavinamumo modeliavimą.“

7. II ir III priedai išbraukiami.

3 straipsnis

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos, ne vėliau kaip 2015 m. rugsėjo 14 d. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų nuostatų tekstą.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

4 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtąją dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

5 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2013 m. rugpjūčio 12 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

L. LINKEVIČIUS

I PRIEDAS

„X PRIEDAS

PRIORITETINIŲ MEDŽIAGŲ VANDENS POLITIKOS SRITYJE SĄRAŠAS

Numeris	CAS numeris (1)	ES numeris (2)	Prioritetinės medžiagos pavadinimas (3)	Nustatyta kaip prioritetinė pavojinga medžiaga
(1)	15972-60-8	240-110-8	Alachloras	
(2)	120-12-7	204-371-1	Antracenas	X
(3)	1912-24-9	217-617-8	Atrazinas	
(4)	71-43-2	200-753-7	Benzenas	
(5)	Netaikoma	Netaikoma	Brominti difenileteriai	X (4)
(6)	7440-43-9	231-152-8	Kadmis ir jo junginiai	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	Chloralkanai, C ₁₀₋₁₃	X
(8)	470-90-6	207-432-0	Chlorfenvinfosas	
(9)	2921-88-2	220-864-4	Chlorpirifosas (Etilo chlorpirifosas)	
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-dichlorešanas	
(11)	75-09-2	200-838-9	Dichlormetanas	
(12)	117-81-7	204-211-0	Di(2-etilheksil)ftalatas (DEHP)	X
(13)	330-54-1	206-354-4	Diuronas	
(14)	115-29-7	204-079-4	Endosulfanas	X
(15)	206-44-0	205-912-4	Fluorantenas	
(16)	118-74-1	204-273-9	Heksachlorbenzenas	X
(17)	87-68-3	201-765-5	Heksachlorbutadienas	X
(18)	608-73-1	210-168-9	Heksachlorcikloheksanas	X
(19)	34123-59-6	251-835-4	Izoproturonas	
(20)	7439-92-1	231-100-4	Švinas ir jo junginiai	
(21)	7439-97-6	231-106-7	Gyvsidabris ir jo junginiai	X
(22)	91-20-3	202-049-5	Naftalenas	
(23)	7440-02-0	231-111-4	Nikelis ir jo junginiai	
(24)	Netaikoma	Netaikoma	Nonilfenoliai	X (5)
(25)	Netaikoma	Netaikoma	Oktilfenoliai (6)	
(26)	608-93-5	210-172-0	Pentachlorbenzenas	X
(27)	87-86-5	201-778-6	Pentachlorfenolis	
(28)	Netaikoma	Netaikoma	Poliaromatiniai angliavandeniliai (PAH) (7)	X
(29)	122-34-9	204-535-2	Simazinas	
(30)	Netaikoma	Netaikoma	Tributilalavo junginiai	X (8)

Numeris	CAS numeris ⁽¹⁾	ES numeris ⁽²⁾	Prioritetinės medžiagos pavadinimas ⁽³⁾	Nustatyta kaip prioritetinė pavojinga medžiaga
(31)	12002-48-1	234-413-4	Trichlorbenzenai	
(32)	67-66-3	200-663-8	Trichlormetanas (chloroformas)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	Trifluralinas	X
(34)	115-32-2	204-082-0	Dikofolis	X
(35)	1763-23-1	217-179-8	Perfluoroktansulfonrūgštis ir jos dariniai (PFOS)	X
(36)	124495-18-7	Netaikoma	Chinoksifenas	X
(37)	Netaikoma	Netaikoma	Dioksinais ir dioksinų tipo junginiai	X ⁽⁹⁾
(38)	74070-46-5	277-704-1	Aklonifenas	
(39)	42576-02-3	255-894-7	Bifenoksas	
(40)	28159-98-0	248-872-3	Cibutrinis	
(41)	52315-07-8	257-842-9	Cipermetrinis ⁽¹⁰⁾	
(42)	62-73-7	200-547-7	Dichlorvosas	
(43)	Netaikoma	Netaikoma	Heksabromciklododekanai (HBCDD)	X ⁽¹¹⁾
(44)	76-44-8/ 1024-57-3	200-962-3/ 213-831-0	Heptachloras ir heptachloro epoksidas	X
(45)	886-50-0	212-950-5	Terbutrinis	

⁽¹⁾ CAS: Cheminių medžiagų santrumpų tarnyba.

⁽²⁾ ES Numeris: Europos esamųjų komercinių medžiagų sąrašas (EINECS) arba Europos naujų cheminių medžiagų sąrašas (ELINCS).

⁽³⁾ Tais atvejais, kai atrinktos medžiagų grupės, jei aiškiai nenurodyta, tipiniai atskiri atstovai yra apibrėžiami nustatant aplinkos kokybės standartus.

⁽⁴⁾ Tik tetrabromdifenileteris, pentabromdifenileteris, heksabromdifenileteris ir heptabromdifenileteris (CAS Numeris: atitinkamai 40088-47-9, 32534-81-9, 36483-60-0, 68928-80-3).

⁽⁵⁾ Nonilfenolis (CAS Nr. 25154-52-3, ES Nr. 246-672-0), įskaitant izomerus 4-nonilfenolį (CAS Nr. 104-40-5, ES Nr. 203-199-4) ir 4-nonilfenolį (šakotąjį) (CAS Nr. 84852-15-3, ES Nr. 284-325-5).

⁽⁶⁾ Oktilfenolis (CAS Nr. 1806-26-4, ES Nr. 217-302-5), įskaitant izomerą 4-(1,1',3,3'-tetrametilbutil)-fenolį (CAS Nr. 140-66-9, ES Nr. 205-426-2).

⁽⁷⁾ Įskaitant benzo(a)pireną (CAS Nr. 50-32-8, ES Nr. 200-028-5), benzo(b)fluoranteną (CAS Nr. 205-99-2, ES Nr. 205-911-9), benzo(g,h,i)perileną (CAS Nr. 191-24-2, ES Nr. 205-883-8), benz(k)fluoranteną (CAS Nr. 207-08-9, ES Nr. 205-916-6), inde-no(1,2,3-cd)pireną (CAS Nr. 193-39-5, ES Nr. 205-893-2) ir išskyrus antracena, fluorantena ir naftalena, kurie išvardyti atskirai.

⁽⁸⁾ Įskaitant tributilalavo katijoną (CAS Nr. 36643-28-4).

⁽⁹⁾ Tai nuoroda į šiuos junginius:

7 polichlorintus dibenzo-p-dioksinus (PCDD): 2,3,7,8-T4CDD (CAS Nr. 1746-01-6), 1,2,3,7,8-P5CDD (CAS Nr. 40321-76-4), 1,2,3,4,7,8-H6CDD (CAS Nr. 39227-28-6), 1,2,3,6,7,8-H6CDD (CAS Nr. 57653-85-7), 1,2,3,7,8,9-H6CDD (CAS Nr. 19408-74-3), 1,2,3,4,6,7,8-H7CDD (CAS Nr. 35822-46-9), 1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDD (CAS Nr. 3268-87-9);

10 polichlorintų dibenzofuranų (PCDF): 2,3,7,8-T4CDF (CAS Nr. 51207-31-9), 1,2,3,7,8-P5CDF (CAS Nr. 57117-41-6), 2,3,4,7,8-P5CDF (CAS Nr. 57117-31-4), 1,2,3,4,7,8-H6CDF (CAS Nr. 70648-26-9), 1,2,3,6,7,8-H6CDF (CAS Nr. 57117-44-9), 1,2,3,7,8,9-H6CDF (CAS Nr. 72918-21-9), 2,3,4,6,7,8-H6CDF (CAS Nr. 60851-34-5), 1,2,3,4,6,7,8-H7CDF (CAS Nr. 67562-39-4), 1,2,3,4,7,8,9-H7CDF (CAS Nr. 55673-89-7), 1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDF (CAS Nr. 39001-02-0);

12 dioksinų tipo polichlorintų bifenių (PCB-DL): 3,3',4,4'-T4CB (PCB 77, CAS Nr. 32598-13-3), 3,3',4',5-T4CB (PCB 81, CAS Nr. 70362-50-4), 2,3,3',4,4'-P5CB (PCB 105, CAS Nr. 32598-14-4), 2,3,4,4',5-P5CB (PCB 114, CAS Nr. 74472-37-0), 2,3',4,4',5-P5CB (PCB 118, CAS Nr. 31508-00-6), 2,3',4,4',5'-P5CB (PCB 123, CAS Nr. 65510-44-3), 3,3',4,4',5-P5CB (PCB 126, CAS Nr. 57465-28-8), 2,3,3',4,4',5-H6CB (PCB 156, CAS Nr. 38380-08-4), 2,3,3',4,4',5'-H6CB (PCB 157, CAS Nr. 69782-90-7), 2,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 167, CAS Nr. 52663-72-6), 3,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 169, CAS Nr. 32774-16-6), 2,3,3',4,4',5,5'-H7CB (PCB 189, CAS Nr. 39635-31-9).

⁽¹⁰⁾ CAS Nr. 52315-07-8 reiškia nuorodą į cipermetrino izomerų mišinį, alfa-cipermetriną (CAS Nr. 67375-30-8), beta-cipermetriną (CAS Nr. 65731-84-2), teta-cipermetriną (CAS Nr. 71697-59-1) ir zeta-cipermetriną (Nr. 52315-07-8).

⁽¹¹⁾ Tai nuoroda į 1,3,5,7,9,11-heksabromciklododekaną (CAS Nr. 25637-99-4), 1,2,5,6,9,10- heksabromciklododekaną (CAS Nr. 3194-55-6), α-heksabromciklododekaną (CAS Nr. 34237-50-6), β-heksabromciklododekaną (CAS Nr. 134237-51-7) ir γ- heksabromciklododekaną (CAS Nr. 134237-52-8).“

II PRIEDAS

„I PRIEDAS

PRIORITETINĖMS MEDŽIAGOMS IR KAI KURIEMS KITIEMS TERŠALAMS TAIKOMI APLINKOS KOKYBĖS STANDARTAI

A DALIS. APLINKOS KOKYBĖS STANDARTAI (AKS)

MV– metinis vidurkis

DLK– didžiausia leidžiama koncentracija

vienetas: 4–7 skilčių – [µg/l],

8 skilties – [µg/kg drėgno svorio]

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Numeris	Medžiagos pavadinimas	CAS numeris ⁽¹⁾	MV–AKS ⁽²⁾ Vidaus paviršiniai vandenys ⁽³⁾	MV–AKS ⁽²⁾ Kiti paviršiniai vandenys	DLK–AKS ⁽⁴⁾ Vidaus paviršiniai vandenys ⁽³⁾	DLK–AKS ⁽⁴⁾ Kiti paviršiniai vandenys	AKS Biota ⁽¹²⁾
(1)	Alachloras	15972–60–8	0,3	0,3	0,7	0,7	
(2)	Antracenas	120–12–7	0,1	0,1	0,1	0,1	
(3)	Atrazinas	1912–24–9	0,6	0,6	2,0	2,0	
(4)	Benzenas	71–43–2	10	8	50	50	
(5)	Brominti difenileteriai ⁽⁵⁾	32534–81–9			0,14	0,014	0,0085
(6)	Kadmis ir jo junginiai (priklausomai nuo vandens kietumo klasės) ⁽⁶⁾	7440–43–9	≤ 0,08 (1 klasė) 0,08 (2 klasė) 0,09 (3 klasė) 0,15 (4 klasė) 0,25 (5 klasė)	0,2	≤ 0,45 (1 klasė) 0,45 (2 klasė) 0,6 (3 klasė) 0,9 (4 klasė) 1,5 (5 klasė)	≤ 0,45 (1 klasė) 0,45 (2 klasė) 0,6 (3 klasė) 0,9 (4 klasė) 1,5 (5 klasė)	
(6a)	Karbontetrachloridas ⁽⁷⁾	56–23–5	12	12	Netaikoma	Netaikoma	
(7)	C10–13 Chloralkanai ⁽⁸⁾	85535–84–8	0,4	0,4	1,4	1,4	
(8)	Chlorfenvinfosas	470–90–6	0,1	0,1	0,3	0,3	
(9)	Chlorpirifosas (etilo chlorpirifosas)	2921–88–2	0,03	0,03	0,1	0,1	
(9a)	Ciklodieno pesticidai: Aldrinai ⁽⁷⁾ Dieldrinai ⁽⁷⁾ Endrinai ⁽⁷⁾ Izodrina ⁽⁷⁾	309–00–2 60–57–1 72–20–8 465–73–6	Σ = 0,01	Σ = 0,005	Netaikoma	Netaikoma	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Numeris	Medžiagos pavadinimas	CAS numeris ⁽¹⁾	MV-AKS ⁽²⁾ Vidaus paviršiniai vandenys ⁽³⁾	MV-AKS ⁽²⁾ Kiti paviršiniai vandenys	DLK-AKS ⁽⁴⁾ Vidaus paviršiniai vandenys ⁽³⁾	DLK-AKS ⁽⁴⁾ Kiti paviršiniai vandenys	AKS Biota ⁽¹²⁾
(9b)	Visas DDT ⁽⁷⁾ , ⁽⁹⁾	Netaikoma	0,025	0,025	Netaikoma	Netaikoma	
	para-para-DDT ⁽⁷⁾	50-29-3	0,01	0,01	Netaikoma	Netaikoma	
(10)	1,2-dichloretnas	107-06-2	10	10	Netaikoma	Netaikoma	
(11)	Dichlormetanas	75-09-2	20	20	Netaikoma	Netaikoma	
(12)	Di(2-etilheksil)ftalatas (DEHP)	117-81-7	1,3	1,3	Netaikoma	Netaikoma	
(13)	Diuronas	330-54-1	0,2	0,2	1,8	1,8	
(14)	Endosulfanas	115-29-7	0,005	0,0005	0,01	0,004	
(15)	Fluorantenas	206-44-0	0,0063	0,0063	0,12	0,12	30
(16)	Heksachlorobenzenas	118-74-1			0,05	0,05	10
(17)	Heksachlorobutadienas	87-68-3			0,6	0,6	55
(18)	Heksachlorocikloheksanas	608-73-1	0,02	0,002	0,04	0,02	
(19)	Izoproturonas	34123-59-6	0,3	0,3	1,0	1,0	
(20)	Švinas ir jo junginiai	7439-92-1	1,2 ⁽¹³⁾	1,3	14	14	
(21)	Gyvsidabris ir jo junginiai	7439-97-6			0,07	0,07	20
(22)	Naftalenas	91-20-3	2	2	130	130	
(23)	Nikelis ir jo junginiai	7440-02-0	4 ⁽¹³⁾	8,6	34	34	
(24)	Nonilfenoliai (4-nonilfenolis)	84852-15-3	0,3	0,3	2,0	2,0	
(25)	Oktilfenoliai ((4-(1,1',3,3'-tetrametilbutil)fenolis))	140-66-9	0,1	0,01	Netaikoma	Netaikoma	
(26)	Pentachlorobenzenas	608-93-5	0,007	0,0007	Netaikoma	Netaikoma	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Numeris	Medžiagos pavadinimas	CAS numeris ⁽¹⁾	MV-AKS ⁽²⁾ Vidaus paviršiniai vandenys ⁽³⁾	MV-AKS ⁽²⁾ Kiti paviršiniai vandenys	DLK-AKS ⁽⁴⁾ Vidaus paviršiniai vandenys ⁽³⁾	DLK-AKS ⁽⁴⁾ Kiti paviršiniai vandenys	AKS Biota ⁽¹²⁾
(27)	Pentachlorofenolis	87-86-5	0,4	0,4	1	1	
(28)	Poliaromatiniai angliavandeniliai (PAH) ⁽¹¹⁾	Netaikoma	Netaikoma	Netaikoma	Netaikoma	Netaikoma	
	Benz(a)pirenas	50-32-8	$1,7 \times 10^{-4}$	$1,7 \times 10^{-4}$	0,27	0,027	5
	Benzo(b)fluorantenas	205-99-2	Žr. 11 išnašą	Žr. 11 išnašą	0,017	0,017	Žr. 11 išnašą
	Benzo(k)fluorantenas	207-08-9	Žr. 11 išnašą	Žr. 11 išnašą	0,017	0,017	Žr. 11 išnašą
	Benzo(g,h,i)perilenas	191-24-2	Žr. 11 išnašą	Žr. 11 išnašą	$8,2 \times 10^{-3}$	$8,2 \times 10^{-4}$	Žr. 11 išnašą
	Indeno(1,2,3-cd)pirenas	193-39-5	Žr. 11	išnašą Žr. 11	išnašą Netaikoma	XXX Netaikoma	XXX Žr. 11 išnašą
(29)	Simazinas	122-34-9	1	1	4	4	
(29a)	Tetrachloretilenas ⁽⁷⁾	127-18-4	10	10	Netaikoma	Netaikoma	
(29b)	Trichloroetilenas ⁽⁷⁾	79-01-6	10	10	Netaikoma	Netaikoma	
(30)	Tributilalavo junginiai (Tributilalavo katijonas)	36643-28-4	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015	
(31)	Trichlorobenzėnai	12002-48-1	0,4	0,4	Netaikoma	Netaikoma	
(32)	Trichlorometanas	67-66-3	2,5	2,5	Netaikoma	Netaikoma	
(33)	Trifluralinas	1582-09-8	0,03	0,03	Netaikoma	Netaikoma	
(34)	Dikofolis	115-32-2	$1,3 \times 10^{-3}$	$3,2 \times 10^{-5}$	Netaikoma ⁽¹⁰⁾	Netaikoma ⁽¹⁰⁾	33
(35)	Perfluoroktansulfonrūgštis ir jos dariniai (PFOS)	1763-23-1	$6,5 \times 10^{-4}$	$1,3 \times 10^{-4}$	36	7,2	9,1
(36)	Chinoksifenas	124495-18-7	0,15	0,015	2,7	0,54	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Numeris	Medžiagos pavadinimas	CAS numeris ⁽¹⁾	MV-AKS ⁽²⁾ Vidaus paviršiniai vandenys ⁽³⁾	MV-AKS ⁽²⁾ Kiti paviršiniai vandenys	DLK-AKS ⁽⁴⁾ Vidaus paviršiniai vandenys ⁽³⁾	DLK-AKS ⁽⁴⁾ Kiti paviršiniai vandenys	AKS Biota ⁽¹²⁾
(37)	Dioksinai ir dioksinų tipo junginiai	Žr.			Direktyvos 2000/60/EB X priedo 10 išnašą	Netaikoma Netaikoma	Suma: PCDD + PCDF + PCB-DL 0,0065 µg.kg ⁻¹ TEQ ⁽¹⁴⁾
(38)	Aklonifenas	74070-46-5	0,12	0,012	0,12	0,012	
(39)	Bifenoksas	42576-02-3	0,012	0,0012	0,04	0,004	
(40)	Cibutrinas	28159-98-0	0,0025	0,0025	0,016	0,016	
(41)	Cipermetrinas	52315-07-8	8 × 10 ⁻⁵	8 × 10 ⁻⁶	6 × 10 ⁻⁴	6 × 10 ⁻⁵	
(42)	Dichlorvosas	62-73-7	6 × 10 ⁻⁴	6 × 10 ⁻⁵	7 × 10 ⁻⁴	7 × 10 ⁻⁵	
(43)	Heksabromciklododekanas (HBCDD)	Žr. Direktyvos 2000/60/EB X priedo 12 išnašą	0,0016	0,0008	0,5	0,05	167
(44)	Heptachloras ir heptachloro epoksidas	76-44-8/ 1024-57-3	2 × 10 ⁻⁷	1 × 10 ⁻⁸	3 × 10 ⁻⁴	3 × 10 ⁻⁵	6,7 × 10 ⁻³
(45)	Terbutrinas	886-50-0	0,065	0,0065	0,34	0,034	

⁽¹⁾ CAS: Cheminių medžiagų santrumpų tarnyba.

⁽²⁾ Šis parametras yra AKS, išreikštas kaip metinė vidutinė vertė (MV-AKS). Jei nurodyta kitaip, jis taikomas visų izomerų bendrai koncentracijai.

⁽³⁾ Vidaus paviršiniai vandenys apima upes bei ežerus ir susijusius dirbtinius arba labai pakeistus vandens telkinius.

⁽⁴⁾ Šis parametras yra aplinkos kokybės standartas, išreikštas kaip didžiausia leidžiama koncentracija (DLK-AKS). Jeigu prie DLK-AKS yra pažymėta „netaikoma“, MV-AKS vertės yra laikomos apsaugančiomis nuo didžiausio trumpalaikės taršos padidėjimo vykstant nuolatiniams išleidimui, nes jos yra žymiai mažesnės nei vertės, nustatytos remiantis ūmaus toksiškumo duomenimis.

⁽⁵⁾ Prioritetinių medžiagų grupės, kurių sudaro brominti difenileteriai (Nr. 5), atveju AKS reiškia giminingų medžiagų Nr. 28, 47, 99, 100, 153 ir 154 koncentracijų sumą.

⁽⁶⁾ Kadmiro ir jo junginių (Nr. 6) AKS vertės priklauso nuo vandens kietumo, kaip apibrėžta penkiose klasių kategorijose (1 klasė: < 40 mg CaCO₃/l, 2 klasė: nuo 40 iki < 50 mg CaCO₃/l, 3 klasė: nuo 50 iki < 100 mg CaCO₃/l, 4 klasė: nuo 100 iki < 200 mg CaCO₃/l ir 5 klasė: ≥ 200 mg CaCO₃/l).

⁽⁷⁾ Ši medžiaga nėra prioritetinga, tačiau ji priklauso kitiems teršalams, kuriems taikomi AKS identiški nustatytiesiems teisės aktuose, taikytuose iki 2009 m. sausio 13 d.

⁽⁸⁾ Šiai medžiagų grupei orientacinių parametru nenumatyta. Orientaciniai parametrai turi būti nustatomi naudojant analizės metodą.

⁽⁹⁾ Visą DDT sudaro izomerų 1,1,1-trichlor-2,2-bis-(p-chlorfenil)etano (CAS Nr. 50-29-3, ES Nr. 200-024-3); (1,1,1-trichloro-2 (o-chlorofenil)-2-(p-chlorofenil)etano (CAS Nr. 789-02-6, ES Nr. 212-332-5); 1,1-dichlor-2,2-bis-(p-chlorfenil)etileno (CAS Nr. 72-55-9, ES Nr. 200-784-6) ir 1,1-dichlor-2,2-bis-(p-chlorfenil)etano (CAS Nr. 72-54-8, ES Nr. 200-783-0) suma.

⁽¹⁰⁾ Trūksta informacijos šių medžiagų DLK-AKS nustatyti.

⁽¹¹⁾ Poliaromatinių angliavandenių prioritetingų medžiagų grupės (PAH) (Nr. 28) atveju biotos AKS ir atitinkami vandens MV-AKS nurodo benzo(a)pireno, kurio toksiškumu jie grindžiami, koncentraciją. Benzo(a)pirenas gali būti laikomas kitų PAH žymekliu, taigi reikia stebėti tik benzo(a)pireną lyginant su kitais biotos AKS ar atitinkamais vandens MV-AKS.

⁽¹²⁾ Jei nėra nurodyta kitaip, biotos AKS yra susiję su žuvimis. Vietoj to gali būti stebimas alternatyvus biotos taksonas arba kita terpė, jei taikomu AKS suteikiamas lygiavertis apsaugos lygis. Medžiagų Nr. 15 (Fluorantenas) ir Nr. 28 (PAH) atveju, biotos AKS yra susiję su vėžiagyviais ir moliuskais. Cheminės būklės įvertinimo tikslais nėra tinkama vykdyti žuvyse aptinkamų fluoranteno ir PAH stebėseną. Medžiagų Nr. 37 (Dioksinai ir dioksinų tipo junginiai) atveju, biotos AKS yra susiję su žuvimis, vėžiagyviais ir moliuskais; pagal 2011 m. gruodžio 2 d. Komisijos reglamento (ES) Nr. 1259/2011, kuriuo dėl didžiausios leidžiamosios dioksinų ir dioksinų tipo PCB koncentracijos maisto produktuose iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 1881/2006 priedo 5.3 skirsnį (OL L 320, 2011 12 3, p. 18).

⁽¹³⁾ Šie AKS susiję su biologiškai įsisavinamomis šių medžiagų koncentracijomis.

⁽¹⁴⁾ PCDD: polichlorinti dibenzo-p-dioksinai; PCDF: polichlorinti dibenzofuranai; PCB-DL: dioksinų tipo polichlorinti bifenilai; TEQ: toksiškumo ekvivalentai, nustatyti pagal Pasaulio sveikatos organizacijos 2005 m. toksiinio ekvivalentiškumo koeficientus.“